

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul XII — Nr. 104

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 9 martie 2000

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE			
13.		16.	— Lege privind înființarea, organizarea și funcționarea Consiliului Național al Persoanelor Vârstnice 5-7
— Lege pentru ratificarea Înțelegerii dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Cipru cu privire la cooperarea în lupta împotriva criminalității internaționale, semnată la București la 7 iunie 1995	2	54.	— Decret pentru promulgarea Legii privind înființarea, organizarea și funcționarea Consiliului Național al Persoanelor Vârstnice..... 7
Înțelegere între Guvernul României și Guvernul Republicii Cipru cu privire la cooperarea în lupta împotriva criminalității internaționale	2-3	★	
51.		17.	— Lege privind asistența socială a persoanelor vârstnice..... 8-11
— Decret privind promulgarea Legii pentru ratificarea Înțelegerii dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Cipru cu privire la cooperarea în lupta împotriva criminalității internaționale, semnată la București la 7 iunie 1995	3	55.	— Decret pentru promulgarea Legii privind asistența socială a persoanelor vârstnice..... 12
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
15.		Decizia nr. 1 din 18 ianuarie 2000 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. 1 și alin. 2 lit. c) din Ordonanța Guvernului nr. 15/1996 privind întărirea disciplinei financiar-valutare, aprobată, cu modificări, prin Legea nr. 131/1996 și modificată prin Ordonanța Guvernului nr. 26/1997 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 15/1996 privind întărirea disciplinei financiar-valutare, aprobată, cu modificări, prin Legea nr. 88/1998..... 12-14	
— Lege privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 60/1999 pentru ratificarea Acordului de împrumut dintre România, Banca Europeană de Investiții și Societatea Comercială de Transport cu Metroul București „Metrorex” — S.A. (fosta Regie Autonomă de Exploatare a Metroului București — Metrorex) privind finanțarea Proiectului de modernizare a metroului din București, semnat la Luxembourg și București la 8 și, respectiv, 9 iunie 1999	4	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
53.		76.	— Ordin al ministrului industriei și comerțului privind aprobarea Prescripțiilor tehnice pentru omologarea procedurilor de sudare a țevilor și fittingurilor din polietilenă și autorizarea sudorilor CR 21—99... 15
— Decret pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 60/1999 pentru ratificarea Acordului de împrumut dintre România, Banca Europeană de Investiții și Societatea Comercială de Transport cu Metroul București „Metrorex” — S.A. (fosta Regie Autonomă de Exploatare a Metroului București — Metrorex) privind finanțarea Proiectului de modernizare a metroului din București, semnat la Luxembourg și București la 8 și, respectiv, 9 iunie 1999	4	77.	— Ordin al ministrului industriei și comerțului privind aprobarea Prescripțiilor tehnice pentru proiectarea, execuția, montarea, repararea, instalarea, exploatarea și verificarea cazanelor de abur și cazanelor de apă fierbinte C 1—99..... 15
★			

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****LEGE****pentru ratificarea Înțelegerii dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Cipru
cu privire la cooperarea în lupta împotriva criminalității internaționale,
semnată la București la 7 iunie 1995****Parlamentul României** adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se ratifică Înțelegerea dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Cipru cu privire la cooperarea în lupta împotriva criminalității internaționale, semnată la București la 7 iunie 1995.

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 11 octombrie 1999, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
DORU IOAN TĂRĂCILĂ

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 7 februarie 2000, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
BOGDAN NICULESCU-DUVĂZ

București, 6 martie 2000.
Nr. 13.

ÎNȚELEGERE**între Guvernul României și Guvernul Republicii Cipru
cu privire la cooperarea în lupta împotriva criminalității internaționale**

Guvernul României și Guvernul Republicii Cipru, denumite în continuare *părți*, în spiritul relațiilor de prietenie și cooperare existente între cele două țări, convinse de necesitatea apărării vieții și proprietății, precum și a tuturor celorlalte drepturi și libertăți fundamentale ale propriilor cetățeni,

luând în considerare utilitatea cooperării internaționale ca factor important în prevenirea și combaterea eficientă a criminalității internaționale,

ținând seama de prevederile Convenției unice asupra stupefiantelor (New York, 30 martie 1961), astfel cum a fost modificată prin Protocolul de la Geneva din 25 martie 1972, ale Convenției asupra substanțelor psihotrope (Viena, 21 februarie 1971), ale Convenției împotriva traficului ilicit de substanțe stupefiante și psihotrope (Viena, 20 decembrie 1988) și ale Planului global de acțiune (New York, 23 februarie 1990), elaborate sub egida O.N.U., au convenit următoarele:

ARTICOLUL 1

Părțile, în conformitate cu prevederile legislațiilor naționale în vigoare în cele două țări, vor coopera și își vor acorda asistență reciprocă în prevenirea și combaterea infracțiunilor în următoarele domenii:

- a) terorismul internațional;
- b) criminalitatea organizată;
- c) producerea, consumul și traficul ilicit de droguri și substanțe psihotrope;
- d) falsificarea de monedă și de alte instrumente de plată și punerea acestora în circulație;
- e) furtul și traficul de autovehicule, falsificarea actelor de proveniență a acestora sau a permiselor de conducere;

f) operațiunile ilegale cu arme, muniții și materiale explozive;

g) activitățile economice și financiar-bancare internaționale ilegale;

h) contrabanda cu bunuri de valoare istorică sau artistică, cu pietre și metale prețioase, precum și cu alte obiecte de valoare;

i) falsul de documente de identitate și de călătorie, precum și de alte tipuri de acte și înscrisuri oficiale;

j) migrația ilegală;

k) alte domenii de interes comun.

ARTICOLUL 2

Cooperarea părților se va realiza prin:

a) schimburi operative de informații și de experiență în domeniile stabilite la art. 1;

b) luarea de măsuri în cazurile de interes reciproc, pentru:

— căutarea persoanelor urmărite sau condamnate pentru comiterea unor infracțiuni la care se referă prezenta înțelegere;

— căutarea unor persoane dispărute, victime ale infracțiunilor de răpire și trafic de ființe omenești;

c) schimburi de experiență în pregătirea profesională în domeniile menționate la art. 1;

d) schimburi de documentații, publicații și rezultate ale cercetărilor științifice în domeniile de interes comun;

e) cooperarea în protecția și asistența cetățenilor străini cărora autoritățile celor două state le-au recunoscut statutul de refugiat.

ARTICOLUL 3

Autoritățile competente ale părților vor putea încheia protocoale de colaborare, în vederea realizării practice a cooperării în domeniile prevăzute la art. 1, în conformitate cu legislația lor internă.

ARTICOLUL 4

Părțile își vor acorda asistență în prelucrarea informațiilor și în dotarea cu echipament, utilaje și mijloace tehnice specifice a autorităților lor competente.

ARTICOLUL 5

În scopul îmbunătățirii eficienței cooperării, părțile vor organiza întâlniri ale experților, pe domenii de competență, ori de câte ori consideră că este necesar, pentru clarificarea cu operativitate a unor aspecte urgente și deosebite referitoare la traficul de droguri și substanțe psihotrope, de arme și muniții, precum și la alte forme ale criminalității organizate.

Pentru Guvernul României,
Doru Ioan Tărăcilă,
ministru de interne

ARTICOLUL 6

1. Fiecare parte poate să refuze îndeplinirea unei solicitări de cooperare sau a unei cereri de informații, dacă aceasta ar fi de natură să încalce legislația națională.

2. Într-un asemenea caz refuzul de a satisface solicitarea se comunică celeilalte părți în cel mai scurt termen posibil.

ARTICOLUL 7

Prevederile prezentei înțelegeri nu aduc atingere drepturilor și obligațiilor părților, asumate prin convenții internaționale bilaterale sau multilaterale, în vigoare pe teritoriul statului fiecărei părți.

ARTICOLUL 8

Informațiile, precum și suportul lor material, materialele și mijloacele tehnice furnizate în baza prevederilor prezentei înțelegeri nu pot fi comunicate unei terțe părți fără consimțământul prealabil al părții care le-a furnizat, pentru fiecare caz în parte.

ARTICOLUL 9

1. Fiecare parte poate să suspende, parțial sau în totalitate, ori să denunțe prezenta înțelegere.

2. Suspendarea sau denunțarea va fi notificată celeilalte părți prin canale diplomatice și va produce efecte după 30 de zile de la data notificării.

ARTICOLUL 10

Prezenta înțelegere se încheie pe o perioadă nelimitată și este supusă aprobării, în conformitate cu legislația națională a fiecărei părți. Ea va intra în vigoare la data primirii ultimei notificări, transmisă pe cale diplomatică, privind îndeplinirea procedurilor legale.

Încheiată la București la 7 iunie 1995, în două exemplare originale, fiecare în limbile română, greacă și engleză, toate textele fiind egal autentice. În caz de divergențe de interpretare va prevala textul în limba engleză.

Pentru Guvernul Republicii Cipru,
Alecos C. Evangelou,
ministru justiției și ordinii publice

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind promulgarea Legii pentru ratificarea
Înțelegerii dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Cipru
cu privire la cooperarea în lupta împotriva criminalității internaționale,
semnată la București la 7 iunie 1995**

În temeiul art. 77 alin. (1) și al art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru ratificarea Înțelegerii dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Cipru cu privire la cooperarea în lupta împotriva criminalității internaționale, semnată la București la 7 iunie 1995, și se dispune publicarea în Monitorul Oficial al României.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
EMIL CONSTANTINESCU

București, 3 martie 2000.
Nr. 51.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 60/1999 pentru ratificarea Acordului de împrumut dintre România, Banca Europeană de Investiții și Societatea Comercială de Transport cu Metroul București „Metrorex” — S.A. (fosta Regie Autonomă de Exploatare a Metroului București — Metrorex) privind finanțarea Proiectului de modernizare a metroului din București, semnat la Luxembourg și București la 8 și, respectiv, 9 iunie 1999

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța Guvernului nr. 60 din 24 august 1999 pentru ratificarea Acordului de împrumut dintre România, Banca Europeană de Investiții și Societatea Comercială de Transport cu Metroul București „Metrorex” — S.A. (fosta Regie Autonomă de Exploatare a Metroului București — Metrorex) privind finanțarea

Proiectului de modernizare a metroului din București, semnat la Luxembourg și București la 8 și, respectiv, 9 iunie 1999, emisă în temeiul art. 1 lit. C pct. 24 din Legea nr. 140/1999 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe și publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 409 din 26 august 1999.

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 8 noiembrie 1999, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
DORU IOAN TĂRĂCILĂ

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 7 februarie 2000, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
BOGDAN NICULESCU-DUVĂZ

București, 6 martie 2000.
Nr. 15.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 60/1999 pentru ratificarea Acordului de împrumut dintre România, Banca Europeană de Investiții și Societatea Comercială de Transport cu Metroul București „Metrorex” — S.A. (fosta Regie Autonomă de Exploatare a Metroului București — Metrorex) privind finanțarea Proiectului de modernizare a metroului din București, semnat la Luxembourg și București la 8 și, respectiv, 9 iunie 1999

În temeiul art. 77 alin. (1) și al art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 60/1999 pentru ratificarea Acordului de împrumut dintre România, Banca Europeană de Investiții și Societatea Comercială de Transport cu Metroul București „Metrorex” — S.A. (fosta Regie

Autonomă de Exploatare a Metroului București — Metrorex) privind finanțarea Proiectului de modernizare a metroului din București, semnat la Luxembourg și București la 8 și, respectiv, 9 iunie 1999, și se dispune publicarea în Monitorul Oficial al României.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
EMIL CONSTANTINESCU

București, 3 martie 2000.
Nr. 53.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

privind înființarea, organizarea și funcționarea Consiliului Național al Persoanelor Vârstnice

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — Se înființează Consiliul Național al Persoanelor Vârstnice, organism autonom, consultativ, de interes public, în scopul instituționalizării dialogului social dintre persoanele vârstnice și autoritățile publice, pentru protecția drepturilor și libertăților acestor persoane.

Art. 2. — Consiliul Național al Persoanelor Vârstnice este persoană juridică română, fără scop lucrativ, cu sediul în municipiul București.

Art. 3. — Consiliul Național al Persoanelor Vârstnice se organizează și funcționează potrivit prevederilor prezentei legi, precum și ale regulamentului propriu de organizare și funcționare.

CAPITOLUL II

Atribuțiile Consiliului Național al Persoanelor Vârstnice

Art. 4. — Consiliul Național al Persoanelor Vârstnice are, în principal, următoarele atribuții:

a) sprijină instituțiile statului în aplicarea recomandărilor Adunării Mondiale a Persoanelor Vârstnice și urmărește realizarea lor;

b) propune Guvernului programe privind ameliorarea continuă a condițiilor de viață a persoanelor vârstnice;

c) urmărește aplicarea reglementărilor legale privind persoanele vârstnice și sesizează organele competente despre abaterile constatate;

d) elaborează, împreună cu instituțiile specializate, studii și analize sociologice în domeniu;

e) sprijină buna funcționare a instituțiilor de asistență socială și propune măsuri de îmbunătățire a activității acestora;

f) sprijină organizarea asociativă a persoanelor vârstnice și participarea lor activă la viața socială;

g) elaborează puncte de vedere la proiectele de acte normative care vizează persoanele vârstnice;

h) reprezintă persoanele vârstnice din România în relațiile cu organizații similare din alte țări sau cu organizații internaționale ale persoanelor vârstnice.

CAPITOLUL III

Organizarea și structura Consiliului Național al Persoanelor Vârstnice

Art. 5. — Consiliul Național al Persoanelor Vârstnice are următoarea componență:

a) președinții consiliilor județene ale persoanelor vârstnice și al municipiului București;

b) președinții organizațiilor centrale ale pensionarilor;

c) câte un reprezentant al Ministerului Muncii și Protecției Sociale, Ministerului Sănătății, Ministerului Finanțelor, Ministerului de Interne, Comisiei Naționale pentru Statistică și Secretariatului de Stat pentru Persoanele cu Handicap, fiecare fiind desemnat de conducerea autorității publice respective.

Art. 6. — Președintele Consiliului Național al Persoanelor Vârstnice se desemnează de plen dintre membrii prevăzuți la art. 5 lit. a) și b).

Art. 7. — Pot dobândi calitatea de membru al Consiliului Național al Persoanelor Vârstnice persoanele care îndeplinesc următoarele condiții:

a) au cetățenie română și domiciliul în România;

b) au capacitate deplină de exercițiu;

c) nu au suferit condamnări pentru infracțiuni de drept comun săvârșite cu intenție.

Art. 8. — Membrii Consiliului Național al Persoanelor Vârstnice, prevăzuți la art. 5 lit. a) și b), sunt verificați individual de comisia prevăzută la art. 27 înainte de dobândirea acestei calități, dacă îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 7.

Art. 9. — Durata mandatului membrilor Consiliului Național al Persoanelor Vârstnice este de 4 ani. Mandatul membrilor poate fi reînnoit.

Art. 10. — (1) Consiliul Național al Persoanelor Vârstnice se consideră legal constituit la data la care două treimi din numărul membrilor săi au fost confirmate.

(2) Până la data constituirii unui nou Consiliu Național al Persoanelor Vârstnice, dar nu mai târziu de 3 luni de la încetarea mandatului membrilor, consiliul anterior își continuă activitatea.

Art. 11. — (1) Calitatea de membru al Consiliului Național al Persoanelor Vârstnice încetează în următoarele situații:

a) la expirarea mandatului;

b) în caz de deces;

c) în caz de demisie;

d) în caz de revocare de către cel care l-a desemnat, pentru persoanele prevăzute la art. 5 lit. c);

e) în cazul în care nu mai îndeplinește una dintre condițiile prevăzute la art. 7.

(2) Procedura revocării din calitatea de membru al Consiliului Național al Persoanelor Vârstnice se stabilește prin regulament propriu de organizare și funcționare.

Art. 12. — În situațiile prevăzute la art. 11 alin. (1) va fi numit un nou membru, numire care va fi confirmată potrivit prevederilor art. 8.

Art. 13. — (1) Prin regulament de organizare și funcționare, în structura Consiliului Național al Persoanelor Vârstnice pot fi constituite comisii de specialitate pentru soluționarea unor probleme pe domenii de activitate.

(2) Membrii comisiilor de specialitate sunt desemnați dintre persoanele care au calitatea de membru al Consiliului Național al Persoanelor Vârstnice.

CAPITOLUL IV

Funcționarea și conducerea Consiliului Național al Persoanelor Vârstnice

Art. 14. — Funcționarea Consiliului Național al Persoanelor Vârstnice se asigură de:

- a) plenul consiliului;
- b) comisia permanentă.

Art. 15. — (1) Plenul Consiliului Național al Persoanelor Vârstnice se întrunește semestrial în sesiuni ordinare și, ori de câte ori este nevoie, în sesiuni extraordinare, la cererea comisiei permanente ori a cel puțin unei treimi din numărul membrilor săi.

(2) Lucrările plenului se desfășoară în ședințe publice, în afara cazurilor expres stabilite de comisia permanentă.

Art. 16. — (1) Plenul asigură conducerea generală a Consiliului Național al Persoanelor Vârstnice și are următoarele atribuții principale:

- a) alege președintele consiliului;
- b) alege 2 vicepreședinți dintre membrii consiliului;
- c) dezbate și adoptă regulamentul de organizare și funcționare;
- d) aprobă componența comisiei permanente și a comisiilor de specialitate;
- e) dezbate și aprobă bugetul de venituri și cheltuieli pentru activitatea financiară proprie, precum și raportul privind execuția bugetară.

(2) Atribuțiile prevăzute la alin. (1) pot fi completate cu atribuțiile cuprinse în regulamentul de organizare și funcționare și se îndeplinesc prin aportul voluntar al membrilor plenului.

Art. 17. — În exercitarea atribuțiilor sale plenul adoptă hotărâri cu votul a jumătate plus unul din numărul membrilor săi.

Art. 18. — (1) Comisia permanentă a Consiliului Național al Persoanelor Vârstnice este alcătuită din președinți, 2 vicepreședinți și 8 membri.

(2) Comisia permanentă asigură conducerea Consiliului Național al Persoanelor Vârstnice în intervalul dintre ședințele plenului.

(3) Comisia permanentă are următoarele atribuții:

- a) aduce la îndeplinire hotărârile Consiliului Național al Persoanelor Vârstnice;
- b) soluționează problemele curente între ședințele plenului;
- c) pregătește adunările generale ale plenului.

(4) Modul de lucru al comisiei permanente este stabilit prin Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Național al Persoanelor Vârstnice.

Art. 19. — Atribuțiile președintelui și ale vicepreședinților Consiliului Național al Persoanelor Vârstnice se stabilesc prin regulamentul său de organizare și funcționare.

Art. 20. — Președintele Consiliului Național al Persoanelor Vârstnice reprezintă consiliul în relațiile cu terții, potrivit hotărârilor luate de comisia permanentă și de plen.

Art. 21. — (1) În structura Consiliului Național al Persoanelor Vârstnice funcționează un secretariat tehnic,

care este aparatul de lucru de specialitate și tehnico-administrativ, format din 10 persoane.

(2) Secretariatul tehnic al Consiliului Național al Persoanelor Vârstnice este condus de un secretar, ale cărui atribuții sunt stabilite prin regulamentul de organizare și funcționare.

(3) Funcția de secretar este incompatibilă cu funcția de membru al Consiliului Național al Persoanelor Vârstnice.

Art. 22. — (1) Consiliul Național al Persoanelor Vârstnice, prin secretariatul tehnic, are dreptul să solicite de la orice persoană juridică de drept public sau privat datele și informațiile necesare pentru îndeplinirea atribuțiilor consiliului, iar aceste persoane au obligația să le transmită, cu respectarea normelor legale în vigoare.

(2) Păstrarea și folosirea datelor și a informațiilor se vor face cu respectarea confidențialității stabilite de emitent.

Art. 23. — (1) La nivelul județelor și al municipiului București funcționează consilii ale persoanelor vârstnice, care îndeplinesc atribuțiile stabilite în regulamentul propriu de organizare și funcționare.

(2) Consiliile prevăzute la alin. (1) se organizează cu un număr impar de membri, desemnați de organizațiile locale ale pensionarilor și ale persoanelor vârstnice.

(3) Activitatea consiliilor județene ale persoanelor vârstnice, respectiv al municipiului București, este asigurată de președinți și de vicepreședinți și se desfășoară prin aportul voluntar al membrilor acestora.

Art. 24. — Pentru soluționarea pe plan central și local a problematicii persoanelor vârstnice, în cadrul aparatului propriu al Ministerului Muncii și Protecției Sociale și, respectiv, al fiecărei direcții generale de muncă și protecție socială vor fi desemnate persoanele care vor asigura colaborarea permanentă cu Consiliul Național al Persoanelor Vârstnice și cu consiliile județene ale persoanelor vârstnice, respectiv al municipiului București.

CAPITOLUL V

Finanțarea activităților

Art. 25. — (1) Finanțarea cheltuielilor curente și de capital ale Consiliului Național al Persoanelor Vârstnice se asigură din: donații, sponsorizări, alte activități nonprofit, realizate în condițiile legii, și din transferuri de la bugetul de stat care se prevăd în bugetul Ministerului Muncii și Protecției Sociale.

(2) Transferurile de la bugetul de stat se pot aloca pentru următoarele categorii de cheltuieli:

a) cheltuieli de personal aferente celor 10 posturi ale Secretariatului tehnic al Consiliului Național al Persoanelor Vârstnice. Salarizarea acestor posturi se realizează la nivelul prevăzut de dispozițiile legale pentru aparatul ministerelor, iar funcția de secretar al Consiliului Național al Persoanelor Vârstnice va fi salarizată la nivel de director general;

b) cheltuieli de transport, diurnă și cazare pentru membrii Consiliului Național al Persoanelor Vârstnice, în cuantumul stabilite de dispozițiile legale;

c) cheltuieli materiale pentru întreținerea și funcționarea sediului Consiliului Național al Persoanelor Vârstnice;

d) cheltuieli de capital aferente dotării Consiliului Național al Persoanelor Vârstnice.

CAPITOLUL VI

Dispoziții finale

Art. 26. — În termen de 30 de zile de la data publicării prezentei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I, organizațiile centrale ale pensionarilor vor constitui o comisie de pregătire pentru înființarea și organizarea primului Consiliu Național al Persoanelor Vârstnice.

Art. 27. — Comisia de pregătire pentru înființarea și organizarea primului Consiliu Național al Persoanelor Vârstnice este formată din 15 membri, câte 2 din partea organizațiilor centrale ale pensionarilor, și este condusă de ministrul muncii și protecției sociale.

Art. 28. — Comisia de pregătire pentru înființarea și organizarea Consiliului Național al Persoanelor Vârstnice are următoarele atribuții:

a) confirmă membrii primului Consiliu Național al Persoanelor Vârstnice, la propunerea consiliilor județene și al municipiului București și, respectiv, a organizațiilor centrale ale pensionarilor;

b) elaborează proiectul regulamentului de organizare și funcționare a Consiliului Național al Persoanelor Vârstnice;

c) convoacă plenul Consiliului Național al Persoanelor Vârstnice în prima ședință.

Art. 29. — Comisia de pregătire pentru înființarea și organizarea Consiliului Național al Persoanelor Vârstnice își încetează activitatea la prima ședință a plenului consiliului, a cărei dată de desfășurare nu poate depăși 3 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 15 februarie 2000, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
VASILE LUPU

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 15 februarie 2000, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
DAN CONSTANTIN VASILIU

București, 6 martie 2000.
Nr. 16.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****pentru promulgarea Legii privind înființarea,
organizarea și funcționarea Consiliului Național
al Persoanelor Vârstnice**

În temeiul art. 77 alin. (1) și al art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea privind înființarea, organizarea și funcționarea Consiliului Național al Persoanelor Vârstnice și se dispune publicarea în Monitorul Oficial al României.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
EMIL CONSTANTINESCU

București, 3 martie 2000.
Nr. 54.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

privind asistența socială a persoanelor vârstnice

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — (1) Persoanele vârstnice au dreptul la asistență socială, potrivit dispozițiilor prezentei legi, în raport cu situația sociomedicală și cu resursele economice de care dispun.

(2) Măsurile de asistență socială prevăzute de prezenta lege sunt complementare celor reglementate prin sistemul asigurărilor sociale.

(3) Persoanele vârstnice care beneficiază de asistență socială au dreptul și la alte forme de protecție socială, în condițiile legii.

(4) Sunt considerate *persoane vârstnice*, în sensul prezentei legi, persoanele care au împlinit vârsta de pensionare stabilită de lege.

Art. 2. — Asistența socială pentru persoanele vârstnice se realizează prin servicii și prestații sociale.

Art. 3. — Beneficiază de prevederile prezentei legi persoana vârstnică, definită la art. 1 alin. (4), care se găsește în una dintre următoarele situații:

a) nu are familie sau nu se află în întreținerea unei sau unor persoane obligate la aceasta, potrivit dispozițiilor legale în vigoare;

b) nu are locuință și nici posibilitatea de a-și asigura condițiile de locuit pe baza resurselor proprii;

c) nu realizează venituri proprii sau acestea nu sunt suficiente pentru asigurarea îngrijirii necesare;

d) nu se poate gospodări singură sau necesită îngrijire specializată;

e) se află în imposibilitatea de a-și asigura nevoile socio-medicale, datorită bolii ori stării fizice sau psihice.

CAPITOLUL II

Servicii și prestații sociale

SECȚIUNEA 1

Evaluarea situației persoanelor vârstnice care necesită asistență socială

Art. 4. — Nevoile persoanelor vârstnice se evaluează prin anchetă socială care se elaborează pe baza datelor cu privire la afecțiunile ce necesită îngrijire specială, capacitatea de a se gospodări și de a îndeplini cerințele firești ale vieții cotidiene, condițiile de locuit, precum și veniturile efective sau potențiale considerate minime pentru asigurarea satisfacerii nevoilor curente ale vieții.

Art. 5. — Nevoile persoanelor vârstnice aflate în situația de pierdere totală sau parțială a autonomiei, care pot fi de natură medicală, sociomedicală, psihoafectivă, se stabilesc pe baza grilei naționale de evaluare a nevoilor persoanelor vârstnice, care prevede criteriile de încadrare în grade de dependență.

Art. 6. — (1) Grila națională de evaluare a nevoilor persoanelor vârstnice se aprobă prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Muncii și Protecției Sociale și a Ministerului Sănătății.

(2) Grila națională de evaluare a nevoilor persoanelor vârstnice poate fi revizuită anual și, în mod obligatoriu, o dată la 3 ani.

SECȚIUNEA a 2-a

Servicii comunitare pentru persoanele vârstnice

Art. 7. — (1) Serviciile comunitare pentru persoanele vârstnice care se găsesc în situațiile prevăzute la art. 3 se realizează cu consimțământul acestora și au în vedere:

a) îngrijirea temporară sau permanentă la domiciliu;

b) îngrijirea temporară sau permanentă într-un cămin pentru persoane vârstnice;

c) îngrijirea în centre de zi, cluburi pentru vârstnici, case de îngrijire temporară, apartamente și locuințe sociale, precum și altele asemenea.

(2) În situația în care starea de sănătate a persoanei vârstnice nu permite obținerea consimțământului acesteia, pentru acordarea îngrijirilor prevăzute la alin. (1) decizia se ia de serviciul social al consiliului local sau de direcția de asistență socială din cadrul direcțiilor generale de muncă și protecție socială județene și a municipiului București, pe baza anchetei sociale și a recomandărilor medicale făcute de medicul de familie, prin consultarea și a medicului specialist, cu acceptul rudelor de gradul I ale persoanei respective sau, în lipsa acestora, cu acceptul unui alt membru de familie.

(3) În cazul decesului persoanei vârstnice lipsite de susținători legali sau când aceștia nu pot să își îndeplinească obligațiile familiale datorită stării de sănătate sau situației economice precare, serviciile comunitare asigură înmormântarea.

Art. 8. — Serviciile comunitare asigurate persoanelor vârstnice la domiciliu sunt:

a) servicii sociale privind, în principal, îngrijirea persoanei, prevenirea marginalizării sociale și sprijinirea pentru reintegrarea socială, consiliere juridică și administrativă, sprijin pentru plata unor servicii și obligații curente, îngrijirea locuinței și gospodăriei, ajutor pentru menaj, prepararea hranei;

b) servicii sociomedicale privind, în principal, ajutorul pentru realizarea igienei personale, readaptarea capacităților fizice și psihice, adaptarea locuinței la nevoile persoanei vârstnice și antrenarea la activități economice, sociale și culturale, precum și îngrijirea temporară în centre de zi, aziluri de noapte sau alte centre specializate;

c) servicii medicale, sub forma consultațiilor și îngrijirilor medicale la domiciliu sau în instituții de sănătate, consultații

și îngrijiri stomatologice, administrarea de medicamente, acordarea de materiale sanitare și de dispozitive medicale.

Art. 9. — (1) Serviciile comunitare de consiliere, în vederea prevenirii marginalizării sociale și pentru reintegrare socială, se asigură fără plata unei contribuții, ca un drept fundamental al persoanelor vârstnice, de către asistenți sociali.

(2) Serviciile prevăzute la art. 8 lit. a) și b) se asigură fără plata contribuției persoanelor vârstnice care, evaluate potrivit grilei naționale de evaluare a nevoilor persoanelor vârstnice, nu au venituri sau ale căror venituri sunt mai mici de 5 ori decât nivelul venitului net lunar luat în calcul la stabilirea ajutorului social pentru o persoană singură.

Art. 10. — Persoanele vârstnice care se încadrează în grila națională de evaluare a nevoilor persoanelor vârstnice, îndreptățite să beneficieze de serviciile prevăzute la art. 8 lit. a) și b) și care realizează venituri ce se situează peste nivelul prevăzut la art. 9 alin. (2), beneficiază de servicii cu plata unei contribuții, în funcție de tipul de servicii acordate și de venitul persoanei, fără a se depăși costul acestora calculat pentru perioada respectivă. Tipurile de servicii și costul acestora se stabilesc de consiliile locale.

Art. 11. — Serviciile medicale prevăzute la art. 8 lit. c) sunt acordate în baza reglementărilor legale privind asigurarile sociale de sănătate.

Art. 12. — Organizarea serviciilor prevăzute la art. 8 lit. a) și b) revine consiliilor locale, direct sau pe bază de convenții încheiate cu organizații neguvernamentale, unități de cult recunoscute în România ori cu alte persoane fizice sau juridice.

Art. 13. — (1) Pentru asigurarea îngrijirii la domiciliu a persoanei vârstnice aflate în situația de dependență socio-medicală, stabilită potrivit grilei naționale de evaluare a nevoilor persoanelor vârstnice, consiliile locale pot angaja personal de îngrijire prin plata cu ora, fracțiuni de normă sau normă întregă, în funcție de perioada de îngrijire necesară a se acorda.

(2) Soțul și rudele care au în îngrijire o persoană vârstnică dependentă pot beneficia de program lunar redus de lucru, de o jumătate de normă, cu suportarea drepturilor salariale pentru cealaltă jumătate de normă din bugetul local, corespunzător salariului brut lunar al asistentului social debutant cu pregătire medie. Timpul cât soțul și rudele au fost încadrate în aceste condiții se consideră, la calculul vechimii în muncă, timp lucrat cu normă întregă.

(3) Persoanele care acordă îngrijire vârstnicilor vor fi acreditate de direcțiile generale de muncă și protecție socială județene și a municipiului București potrivit metodologiei aprobate prin ordin al ministrului muncii și protecției sociale.

Art. 14. — Serviciile comunitare asigurate persoanelor vârstnice în cămine sunt:

a) servicii sociale, care constau în:

- ajutor pentru menaj;
- consiliere juridică și administrativă;
- modalități de prevenire a marginalizării sociale și de reintegrare socială în raport cu capacitatea psihoafectivă;

b) servicii sociomedicale, care constau în:

- ajutor pentru menținerea sau readaptarea capacităților fizice ori intelectuale;
- asigurarea unor programe de ergoterapie;
- sprijin pentru realizarea igienei corporale;

c) servicii medicale, care constau în:

- consultații și tratamente la cabinetul medical, în instituții medicale de profil sau la patul persoanei, dacă aceasta este imobilizată;
- servicii de îngrijire-infirmerie;
- asigurarea medicamentelor;
- asigurarea cu dispozitive medicale;
- consultații și îngrijiri stomatologice.

Art. 15. — La solicitarea organizațiilor neguvernamentale, a organizațiilor de pensionari sau a unităților de cult recunoscute în România, căminele pot asigura unele servicii prevăzute la art. 14, îngrijirea unor persoane vârstnice la domiciliu, pe bază de convenții încheiate cu finanțatorul.

Art. 16. — (1) Îngrijirea persoanelor vârstnice în cămine reprezintă o măsură de asistență socială și poate fi dispusă cu titlu de excepție pentru persoanele care se găsesc în una dintre situațiile prevăzute la art. 3.

(2) Accesul unei persoane vârstnice în cămin se face avându-se în vedere următoarele criterii de prioritate:

- a) necesită îngrijire medicală permanentă deosebită, care nu poate fi asigurată la domiciliu;
- b) nu se poate gospodări singură;
- c) este lipsită de susținători legali sau aceștia nu pot să își îndeplinească obligațiile datorită stării de sănătate sau situației economice și a sarcinilor familiale;
- d) nu are locuință și nu realizează venituri proprii.

Art. 17. — Activitățile sociale și sociomedicale prevăzute în prezenta lege se monitorizează și se evaluează de personalul de specialitate din cadrul aparatului propriu al consiliilor locale și al direcțiilor generale de muncă și protecție socială.

SECȚIUNEA a 3-a

Organizarea și funcționarea căminelor pentru persoane vârstnice

Art. 18. — (1) Căminul pentru persoane vârstnice este instituția de asistență socială cu personalitate juridică, înființată, organizată și finanțată potrivit dispozițiilor prezentei legi.

(2) Căminele asigură condiții corespunzătoare de găzduire și de hrană, îngrijiri medicale, recuperare și readaptare, activități de ergoterapie și de petrecere a timpului liber, asistență socială și psihologică.

(3) Căminele pentru pensionari, căminele pentru bătrâni și căminele pentru bătrâni bolnavi cronici, existente la data intrării în vigoare a prezentei legi sau care vor fi date ulterior în folosință, vor funcționa sub formă de cămine pentru persoane vârstnice, cu secții pentru:

- a) persoane dependente;
- b) persoane semidependente;
- c) persoane care nu sunt dependente.

(4) Pentru buna funcționare a căminelor pentru persoane vârstnice direcțiile generale de muncă și protecție socială județene și a municipiului București vor asigura îndrumarea metodologică și coordonarea activității de specialitate necesare.

(5) Cheltuielile curente și de capital ale căminelor pentru persoane vârstnice se asigură din venituri extrabugetare și din subvenții acordate de la bugetul de stat.

Art. 19. — Principalele obiective ale unui cămin sunt:

- a) să asigure persoanelor vârstnice îngrijite maximum posibil de autonomie și siguranță;
- b) să ofere condiții de îngrijire care să respecte identitatea, integritatea și demnitatea persoanei vârstnice;
- c) să permită menținerea sau ameliorarea capacităților fizice și intelectuale ale persoanelor vârstnice;
- d) să stimuleze participarea persoanelor vârstnice la viața socială;
- e) să faciliteze și să încurajeze legăturile interumane, inclusiv cu familiile persoanelor vârstnice;
- f) să asigure supravegherea și îngrijirea medicală necesară, potrivit reglementărilor privind asigurările sociale de sănătate;
- g) să prevină și să trateze consecințele legate de procesul de îmbătrânire.

CAPITOLUL III

Finanțarea asistenței sociale pentru persoanele vârstnice

SECȚIUNEA 1

Finanțarea din fonduri bugetare

Art. 20. — Finanțarea serviciilor de asistență socială și a prestațiilor prevăzute de prezenta lege se asigură pe principiul împărțirii responsabilității între administrația publică centrală și cea locală.

Art. 21. — (1) De la bugetul de stat se alocă fonduri pentru:

- a) finanțarea activităților de asistență socială desfășurate de asociații și fundații române cu personalitate juridică, precum și de unitățile de cult recunoscute în România;
- b) cheltuieli de investiții și reparații capitale pentru unități de asistență socială din zone defavorizate;
- c) completarea veniturilor extrabugetare ale căminelor prevăzute la art. 18, atunci când resursele bugetelor locale devin insuficiente;
- d) alte cheltuieli stabilite prin legile bugetare anuale.

(2) De la bugetul local se alocă fonduri pentru:

- a) subvenții acordate în completarea veniturilor extrabugetare ale căminelor prevăzute la art. 18;
- b) finanțarea activității de asistență socială a unor asociații și fundații române cu personalitate juridică, precum și a unităților de cult recunoscute în România;
- c) finanțarea cheltuielilor pentru organizarea și funcționarea serviciilor comunitare de asistență socială, precum și pentru îngrijirea la domiciliu în condițiile art. 13;
- d) cheltuieli pentru înmormântarea asistaților, în situația prevăzută la art. 7 alin. (3).

(3) Sponsorizările și donațiile în bani sau în natură, făcute de persoane fizice și juridice române și străine căminelor pentru persoane vârstnice sau instituțiilor sociale prevăzute la art. 7 alin. (1) lit. b), se folosesc ca venituri extrabugetare numai în scopul pentru care au fost acordate.

Art. 22. — Investițiile pentru construirea, dotarea, întreținerea, modernizarea, precum și cheltuielile pentru funcționarea căminelor care deservește mai multe unități administrativ-teritoriale se finanțează potrivit convențiilor încheiate între finanțator și consiliile locale interesate.

Art. 23. — (1) Cheltuielile pentru servicii medicale, materiale sanitare, dispozitive medicale și medicamente se suportă din fondurile și în condițiile prevăzute de reglementările privind asigurările sociale de sănătate.

(2) Cheltuielile care nu se suportă din fondurile asigurărilor sociale de sănătate, în condițiile legii, sunt asigurate de căminul pentru persoane vârstnice, prin care se realizează asistența persoanei în cauză.

SECȚIUNEA a 2-a

Contribuția persoanelor vârstnice sau a susținătorilor legali ai acestora

Art. 24. — Persoanele vârstnice care dispun de venituri proprii și sunt îngrijite în căminele organizate potrivit prezentei legi au obligația să plătească lunar o contribuție de întreținere, stabilită pe baza costului mediu lunar de întreținere.

Art. 25. — (1) Contribuția lunară de întreținere se stabilește de conducerea căminului, în funcție de gradul de dependență a persoanei vârstnice îngrijite, de veniturile acesteia și, după caz, de veniturile susținătorilor ei legali, conform normelor metodologice prevăzute la alin. (5).

(2) Contribuția lunară de întreținere pentru persoanele vârstnice care au venituri este de 60% din veniturile personale lunare, fără a se depăși costul mediu lunar de întreținere aprobat pentru fiecare cămin.

(3) Obligația privind plata contribuției lunare de întreținere se stabilește printr-un angajament de plată, semnat de persoana vârstnică care urmează să fie îngrijită în cămin sau, dacă aceasta este lipsită de capacitate de exercițiu, de către reprezentantul său legal.

(4) Angajamentul de plată semnat în fața directorului instituției constituie titlu executoriu. Obligația privind plata contribuției se poate stabili și prin hotărâre judecătorească.

(5) Normele metodologice privind stabilirea costului mediu lunar de întreținere în cămine se aprobă prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Muncii și Protecției Sociale.

Art. 26. — Sumele reprezentând contribuția lunară de întreținere constituie venituri extrabugetare ale căminelor pentru persoane vârstnice.

CAPITOLUL IV

Procedura de stabilire, suspendare și încetare a drepturilor de asistență socială pentru persoanele vârstnice

Art. 27. — Asistența socială se acordă la cererea persoanei vârstnice interesate, a reprezentantului legal al acesteia, a instanței judecătorești, a personalului de specialitate din cadrul consiliului local, a poliției, a organizației pensionarilor, a unităților de cult recunoscute în România sau a organizațiilor neguvernamentale care au ca obiect de activitate asistența socială a persoanelor vârstnice.

Art. 28. — (1) Dreptul la asistență socială, prevăzut de prezenta lege, se stabilește pe baza anchetei sociale, cu respectarea criteriilor prevăzute în grila națională de evaluare a nevoilor persoanelor vârstnice.

(2) Ancheta socială se realizează de un colectiv format din 2 asistenți sociali din cadrul consiliului local sau de la direcția generală de muncă și protecție socială județeană sau a municipiului București. În situația persoanelor

vârstnice dependente colectivul se va completa în mod obligatoriu cu medicul specialist al persoanei respective.

(3) Colectivul prevăzut la alin. (2) poate fi completat și cu reprezentanți ai organizațiilor pensionarilor, unităților de cult recunoscute în România sau ai altor organizații neguvernamentale care au ca obiect de activitate asistența socială a persoanelor vârstnice.

(4) Pe baza analizei situației sociale, economice și medicale a persoanei vârstnice, prin ancheta socială se propune măsura de asistență socială justificată de situația de fapt constatată.

Art. 29. — Aprobarea, respingerea, suspendarea sau încetarea dreptului la servicii de asistență socială pentru persoanele vârstnice, prevăzute de prezenta lege, se face de către:

a) primar, pentru serviciile de asistență socială organizate pe plan local, pentru îngrijirea în căminele aflate în administrare și pentru îngrijirea la domiciliu;

b) directorul general al direcției generale de muncă și protecție socială, pentru asistența socială acordată de asociațiile și fundațiile române și de unitățile de cult recunoscute în România, care au primit transferuri din fondurile gestionate de Ministerul Muncii și Protecției Sociale.

Art. 30. — Persoana vârstnică, astfel cum este definită la art. 1 alin. (4), va fi asistată, la cererea acesteia sau din oficiu, după caz, în vederea încheierii unui act juridic de înstrăinare, cu titlu oneros sau gratuit, a bunurilor ce-i aparțin, în scopul întreținerii și îngrijirii sale, de un reprezentant al autorității tutelare a consiliului local în a căruia rază teritorială domiciliază persoana vârstnică respectivă.

Art. 31. — Obligația de întreținere și de îngrijire, precum și modalitățile practice de executare a lor vor fi menționate expres în actul juridic încheiat de notarul public.

Art. 32. — Autoritatea tutelară a consiliului local în a căruia rază teritorială domiciliază persoana vârstnică va primi din oficiu un exemplar al actului juridic încheiat conform art. 30 și 31.

Art. 33. — Neexecutarea obligației de întreținere și de îngrijire de către noul proprietar al bunurilor obținute ca urmare a actului juridic de înstrăinare poate fi sesizată autorității tutelare a consiliului local în a căruia rază teritorială domiciliază persoana vârstnică de către orice persoană fizică sau juridică interesată. Autoritatea tutelară se poate sesiza și din oficiu.

Art. 34. — Autoritatea tutelară a consiliului local în a căruia rază teritorială domiciliază persoana vârstnică, sesizată în condițiile art. 33, va efectua ancheta socială completă a cazului în termen de 10 zile de la sesizare și, în situația în care va constata că cele sesizate sunt reale, va propune măsurile necesare de executare legală a dispozițiilor înscrise în actul juridic încheiat.

Art. 35. — (1) Dreptul la serviciile de asistență socială încetează dacă nu mai sunt îndeplinite condițiile pentru acordarea acestora.

(2) Dacă perioada în care asistența socială a persoanelor vârstnice este temporară, dar nu mai mare de 6 luni, acordarea serviciilor de asistență socială se suspendă prin decizie motivată a celui care a stabilit dreptul. La încetarea suspendării reluarea acordării serviciilor sau prestațiilor de asistență socială se face pe bază de anchetă socială.

Art. 36. — Decizia privind stabilirea, respingerea, încetarea sau suspendarea dreptului la serviciile de asistență socială prevăzute de prezenta lege poate fi contestată potrivit Legii contenciosului administrativ nr. 29/1990.

Art. 37. — Încălcarea dispozițiilor prezentei legi atrage răspunderea disciplinară, materială, civilă sau penală, după caz.

Art. 38. — Ministerul Muncii și Protecției Sociale asigură îndrumarea metodologică, coordonează, controlează și evaluează aplicarea dispozițiilor prezentei legi.

CAPITOLUL V

Dispoziții finale și tranzitorii

Art. 39. — Căminele pentru persoane vârstnice și instituțiile sociale prevăzute la art. 7 alin. (1) lit. b) pot organiza, cu aprobarea finanțatorului, în funcție de condițiile de care dispun, gospodării-anexă, ca activități autofinanțate pentru îmbunătățirea hranei.

Art. 40. — Prezenta lege intră în vigoare la 90 de zile de la publicarea ei în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 41. — Pe data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă Decretul nr. 253/1971 privind contribuția de întreținere în unele instituții de ocrotire, publicat în Buletinul Oficial nr. 90 din 30 iulie 1971, precum și orice dispoziții contrare.

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 15 februarie 2000, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (1) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,

MIRON TUDOR MITREA

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 15 februarie 2000, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (1) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,

DAN CONSTANTIN VASILIU

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET
pentru promulgarea Legii privind asistența socială
a persoanelor vârstnice

În temeiul art. 77 alin. (1) și al art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea privind asistența socială a persoanelor vârstnice și se dispune publicarea în Monitorul Oficial al României.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
EMIL CONSTANTINESCU

București, 3 martie 2000.
 Nr. 55.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1 din 18 ianuarie 2000

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. 1 și alin. 2 lit. c) din Ordonanța Guvernului nr. 15/1996 privind întărirea disciplinei financiar-valutare, aprobată, cu modificări, prin Legea nr. 131/1996 și modificată prin Ordonanța Guvernului nr. 26/1997 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 15/1996 privind întărirea disciplinei financiar-valutare, aprobată, cu modificări, prin Legea nr. 88/1998

Lucian Mihai	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Ioan Muraru	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Mihai Paul Cotta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. 1 și alin. 2 lit. c) din Ordonanța Guvernului nr. 15/1996 privind întărirea disciplinei financiar-valutare, aprobată, cu modificări, prin Legea nr. 131/1996 și modificată prin Ordonanța Guvernului nr. 26/1997 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 15/1996 privind întărirea disciplinei financiar-valutare, aprobată, cu modificări, prin Legea nr. 88/1998, excepție ridicată de Societatea Comercială „Crissmarc” — S.R.L. din Babadag în Dosarul nr. 639/1999 al Judecătoriei Babadag.

La apelul nominal se constată lipsa părților: Societatea Comercială „Crissmarc” — S.R.L. din Babadag și Direcția generală a finanțelor publice și controlului financiar de stat Tulcea, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca nefondată, având în vedere că dispozițiile legale criticate au mai făcut obiectul controlului de constituționalitate, Curtea pronunțându-se în sensul constituționalității lor, iar în cauza de față nu au intervenit elemente noi care să justifice schimbarea acestei jurisprudențe.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 1 octombrie 1999, pronunțată în Dosarul nr. 639/1999, Judecătoria Babadag a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 5 alin. 1 și alin. 2 lit. c) din Ordonanța

Guvernului nr. 15/1996 privind întărirea disciplinei financiar-valutare, aprobată, cu modificări, prin Legea nr. 131/1996 și modificată prin Ordonanța Guvernului nr. 26/1997, aprobată, cu modificări, prin Legea nr. 88/1998, excepție ridicată de Societatea Comercială „Crissmarc” — S.R.L. din Babadag într-o cauză civilă având ca obiect soluționarea plângerii formulate de autorul excepției împotriva unui proces-verbal de contravenție încheiat de Garda financiară Tulcea.

În motivarea excepției se susține că prevederile art. 5 alin. 1, alin. 2 lit. c) și alin. 8, precum și cele ale art. 6 alin. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 15/1996 privind întărirea disciplinei financiar-valutare, aprobată, cu modificări, prin Legea nr. 131/1996 și modificată prin Ordonanța Guvernului nr. 26/1997, aprobată, cu modificări, prin Legea nr. 88/1998, sunt neconstituționale în raport cu dispozițiile art. 41 alin. (2) din Constituție, deoarece în actualul context economic obligația impusă agenților economici de a-și efectua operațiunile de încasări și plăți, prin intermediul societăților comerciale bancare, cu instrumente de plată fără numerar creează o vădită inegalitate între persoanele fizice și persoanele juridice, sub aspectul ocrotirii în mod egal a proprietății private, indiferent de titular.

Exprimându-și opinia instanța de judecată a reținut că dispozițiile art. 5 alin. 8 și ale art. 6 alin. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 15/1996, modificată și completată prin Ordonanța Guvernului nr. 26/1997, nu au relevanță pentru soluționarea cauzei. Or, în conformitate cu art. 23 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, excepția de neconstituționalitate poate fi ridicată numai asupra unei prevederi dintr-o lege sau dintr-o ordonanță de care depinde soluționarea cauzei. În consecință, instanța constată că excepția de neconstituționalitate a fost ridicată numai cu privire la constituționalitatea dispozițiilor art. 5 alin. 1 și alin. 2 lit. c) din Ordonanța Guvernului nr. 15/1996, cu modificările și completările ulterioare. Art. 5 alin. 1 din ordonanța menționată prevede că, pentru întărirea disciplinei financiare și evitarea evaziunii fiscale, operațiunile de încasări și plăți către persoane juridice se pot efectua numai prin instrumente de plată fără numerar, iar alin. 2 lit. c), astfel cum a fost modificată prin Legea nr. 88/1998, stabilește plafonul zilnic maxim al plăților efectuate în numerar între persoanele juridice la 30.000.000 lei. Ordonanța Guvernului nr. 15/1996, modificată prin Ordonanța Guvernului nr. 26/1997, a fost emisă pentru întărirea disciplinei financiare și evitarea evaziunii fiscale a agenților economici și privește statutul juridic al persoanelor juridice, societăți comerciale. Art. 41 alin. (2) din Constituție, se arată în continuare în opinia instanței de judecată, prevede că proprietatea privată este ocrotită în mod egal de lege, indiferent de titular. Principiul egalității nu înseamnă însă uniformitatea reglementărilor în materia proprietății private, cu atât mai mult cu cât art. 41 alin. (1) teza a doua din Constituție prevede expres că limitele dreptului de proprietate sunt stabilite de lege. Aceasta înseamnă că legea poate institui anumite limite ale dreptului de proprietate în considerarea anumitor interese generale economice. Prevederile legale aplicabile persoanelor juridice, care formează statutul juridic al acestora, nu pot fi aceleași cu cele privind persoanele fizice având calitatea de cetățean. Prin urmare, societățile comerciale trebuie să

respecte o disciplină financiară fără de care ar fi afectată întreaga economie națională. De asemenea, instanța de judecată arată că asupra constituționalității art. 5 din Ordonanța Guvernului nr. 15/1996 Curtea Constituțională s-a pronunțat prin numeroase decizii, începând cu Decizia nr. 6 din 16 ianuarie 1997, stabilind că aceste dispoziții sunt justificate de interese de ordin general, iar statul are obligația să acționeze pentru apărarea acestor interese. Agenții economici trebuie să se integreze în acest cadru general, în concordanță cu interesul general. În consecință instanța apreciază că excepția de neconstituționalitate invocată de Societatea Comercială „Crissmarc” — S.R.L. din Babadag este neîntemeiată.

Potrivit dispozițiilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul, în punctul său de vedere, consideră că excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 5 alin. 1 și alin. 2 lit. c) din Ordonanța Guvernului nr. 15/1996, cu modificările și completările ulterioare, este neîntemeiată. Obligația persoanelor juridice de a-și derula operațiunile de încasări și plăți numai potrivit art. 5 alin. 1 și alin. 2 lit. c) din ordonanță este justificată de interesul general pentru întărirea disciplinei financiar-valutare și evitarea evaziunii fiscale. Se menționează, de asemenea, că Ordonanța Guvernului nr. 15/1996, cu modificările și completările ulterioare, a mai făcut obiectul controlului de constituționalitate. Astfel, Curtea Constituțională, prin Decizia nr. 91 din 25 iunie 1998, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 258 din 10 iulie 1998, a statuat că „Potrivit art. 134 alin. (2) din Constituție, statul are obligația să acționeze pentru apărarea intereselor generale ale societății, iar agenții economici trebuie să se integreze cadrului constituțional, în concordanță cu interesul public, la care statul este obligat să vegheze”. Prin aceeași decizie Curtea s-a pronunțat în sensul că nu sunt încălcate prevederile art. 41 alin. (1) și (2) din Constituție, Ordonanța Guvernului nr. 15/1996 constituind chiar o aplicare legală a acestor prevederi constituționale, întrucât în conținutul lor se referă la garantarea dreptului de proprietate, în limitele și în condițiile legii, precum și la ocrotirea în mod egal, prin lege, a proprietății private, indiferent de titular. De altfel, Curtea Constituțională a considerat, prin Decizia nr. 599 din 9 decembrie 1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 105 din 6 martie 1998, că „Stabilirea unui plafon pentru efectuarea plăților sau încasărilor în numerar între persoanele juridice nu reprezintă o problemă de contencios constituțional, ci una de politică legislativă, ea fiind de atributul exclusiv al legiuitorului”.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

În temeiul art. 144 lit. c) din Constituție și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, Curtea Constituțională este competentă să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 5 alin. 1 și alin. 2 lit. c) din Ordonanța Guvernului nr. 15/1996 privind întărirea disciplinei financiar-valutare, aprobată, cu modificări, prin Legea nr. 131/1996 și modificată prin Ordonanța Guvernului nr. 26/1997, aprobată, cu modificări, prin Legea nr. 88/1998, prevederi care au următorul cuprins: „*Pentru întărirea disciplinei financiare și evitarea evaziunii fiscale, operațiunile de încasări și plăți între persoanele juridice se vor efectua numai prin instrumente de plată fără numerar.*”

Prin excepție de la prevederile alineatului precedent, persoanele juridice pot efectua plăți în numerar în următoarele cazuri: [...]

c) plăți către persoane juridice, în limita unui plafon zilnic de maximum 30.000.000 lei.”

Autorul excepției consideră că aceste prevederi legale încalcă dispozițiile art. 41 alin. (2) teza întâi din Constituție, conform căroră „*Proprietatea privată este ocrotită în mod egal de lege, indiferent de titular.*”

Constituționalitatea acestor prevederi legale a mai fost examinată de Curtea Constituțională. Astfel, prin Decizia nr. 91 din 25 iunie 1998, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 258 din 10 iulie 1998, s-a statuat că dispozițiile legale criticate nu încalcă prevederile art. 41 alin. (1) și (2) din Constituție. Ordonanța Guvernului nr. 15/1996 constituie chiar o aplicare a acestor prevederi constituționale, întrucât în conținutul lor se referă la garantarea dreptului de proprietate, în limitele și în condițiile legii, precum și la ocrotirea, în mod egal, prin lege, a proprietății private, indiferent de titular. Pe de altă parte, potrivit art. 134 alin. (2) din Constituție, statul are obligația să acționeze pentru apărarea intereselor generale ale societății, iar agenții economici trebuie să se integreze cadrului constituțional, în concordanță cu interesul public la care statul este obligat să vegheze.

Curtea Constituțională constată, de asemenea, că dispozițiile criticate nu instituie nici o discriminare față de per-

soanele fizice, deoarece ele sunt aplicabile tuturor agenților economici, indiferent că sunt persoane fizice sau persoane juridice. În argumentarea susținerilor sale autorul excepției invocă prevederile Ordonanței Guvernului nr. 39/1996, aprobată, cu modificări, prin Legea nr. 88/1997. Curtea Constituțională constată însă că acestea cuprind reglementări diferite de cele care fac obiectul excepției de neconstituționalitate, și anume reglementări privind garantarea depozitelor persoanelor fizice în sistemul bancar pentru a determina atragerea de depuneri de către această categorie de persoane și totodată pentru a le asigura economiile, iar nicidecum reglementări privind operațiunile de încasări și plăți, care fac obiectul Ordonanței Guvernului nr. 15/1996. Garantarea depozitelor persoanelor juridice face însă obiectul unei reglementări specifice, prevăzută la art. 40 și 43 din Legea bancară nr. 58/1998. În aceste condiții Curtea constată că se justifică existența unor reglementări diferite în cazul unor situații diferite. De aceea o măsură financiară luată pentru o categorie de persoane nu poate avea semnificația unui privilegiu sau a unei discriminări, ea fiind destinată în exclusivitate unei bune și eficiente utilizări a resurselor financiare aparținând persoanelor juridice. În acest sens s-a pronunțat Curtea Constituțională prin Decizia nr. 140 din 19 noiembrie 1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 324 din 4 decembrie 1996, care a statuat că tratamentul juridic diferit pentru situații diferite este admisibil și justificat tocmai de cerința ca aplicarea legii să nu atragă privilegii sau discriminări.

Totodată, astfel cum a stabilit Curtea Constituțională prin Decizia nr. 599 din 9 decembrie 1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 105 din 6 martie 1998, stabilirea unui plafon pentru efectuarea plăților sau încasărilor în numerar între persoanele juridice nu reprezintă o problemă de constituționalitate, ci una de politică legislativă, ea fiind de atributul exclusiv al legiuitorului.

Considerentele și soluțiile pronunțate în deciziile menționate își mențin valabilitatea și în prezenta cauză, neintervenind elemente noi care ar putea justifica reconsiderarea jurisprudenței Curții.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. 1 și alin. 2 lit. c) din Ordonanța Guvernului nr. 15/1996 privind întărirea disciplinei financiar-valutare, aprobată, cu modificări, prin Legea nr. 131/1996 și modificată prin Ordonanța Guvernului nr. 26/1997 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 15/1996 privind întărirea disciplinei financiar-valutare, aprobată, cu modificări, prin Legea nr. 88/1998, excepție ridicată de Societatea Comercială „Crissmarc” — S.R.L. din Babadag în Dosarul nr. 639/1999 al Judecătorei Babadag.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din data de 18 ianuarie 2000.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

LUCIAN MIHAI

Magistrat-asistent,
Mihai Paul Cotta

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL INDUSTRIEI ȘI COMERȚULUI

ORDIN

privind aprobarea Prescripțiilor tehnice pentru omologarea procedurilor de sudare a țevelor și fittingurilor din polietilenă și autorizarea sudorilor CR 21—99

Ministrul industriei și comerțului,
în conformitate cu atribuțiile Inspecției de Stat pentru Controlul Cazanelor, Recipientelor sub Presiune și Instalațiilor de Ridicat,
în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 864/1999 privind organizarea și funcționarea Ministerului Industriei și Comerțului, emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Prescripțiile tehnice pentru omologarea procedurilor de sudare a țevelor și fittingurilor din polietilenă și autorizarea sudorilor CR 21—99*), Colecția ISCIR.

Art. 2. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, și va intra în vigoare la data publicării.

Ministrul industriei și comerțului,
Radu Berceanu

București, 28 februarie 2000.
Nr. 76.

MINISTERUL INDUSTRIEI ȘI COMERȚULUI

ORDIN

privind aprobarea Prescripțiilor tehnice pentru proiectarea, execuția, montarea, repararea, instalarea, exploatarea și verificarea cazanelor de abur și cazanelor de apă fierbinte C 1—99

Ministrul industriei și comerțului,
în conformitate cu atribuțiile Inspecției de Stat pentru Controlul Cazanelor, Recipientelor sub Presiune și Instalațiilor de Ridicat,
în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 864/1999 privind organizarea și funcționarea Ministerului Industriei și Comerțului, emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Prescripțiile tehnice pentru proiectarea, execuția, montarea, repararea, instalarea, exploatarea și verificarea cazanelor de abur și cazanelor de apă fierbinte C 1—99*), Colecția ISCIR.

Art. 2. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, și va intra în vigoare la data publicării.

Ministrul industriei și comerțului,
Radu Berceanu

București, 28 februarie 2000.
Nr. 77.

*) Prescripțiile tehnice vor fi publicate la Editura Tehnică.

P R E Ț U R I L E
publicațiilor legislative pentru anul 2000

Nr. crt.	Denumirea publicației	Nr. anual de apariții	Valoarea abonamentului anual — lei —	Valoarea abonamentului trimestrial — lei —			
				Trim. I	Trim. II	Trim. III	Trim. IV
1.	Monitorul Oficial al României, Partea I, în limba română	500	2.145.000	536.250	589.875	648.863	713.749
2.	Monitorul Oficial al României, Partea I, în limba română, numere bis	12	536.000	134.000	134.000	134.000	134.000
3.	Monitorul Oficial al României, Partea I, în limba maghiară	200	2.380.000	595.000	595.000	595.000	595.000
4.	Monitorul Oficial al României, Partea a II-a	280	3.752.000	938.000	938.000	938.000	938.000
5.	Monitorul Oficial al României, Partea a III-a	240	761.600	190.400	190.400	190.400	190.400
6.	Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a	2.200	3.217.000	804.250	804.250	804.250	804.250
7.	Colecția Legislația României	4	600.000	150.000	165.000	181.500	199.650
8.	Colecția de Hotărâri ale Guvernului României și alte acte normative	12	1.000.000	250.000	275.000	302.500	332.750
9.	Repertoriul actelor normative publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I	1	200.000	—	—	—	—
10.	Decizii ale Curții Constituționale	1	150.000	—	—	—	—
11.	Ediții trilingve	10	800.000	200.000	200.000	200.000	200.000
12.	Jurisprudența Curții Constituționale (apariție semestrială)	2	160.400				
13.	Ediții tematice*)	52					

*) Preț individual pe apariție, care va fi comunicat difuzorului cu 30 de zile înainte de tipărire.

Conform Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 215/1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 649 din 30 decembrie 1999, publicațiile Monitorului Oficial al României, menționate la pct. 1—6, sunt purtătoare de T.V.A. în cotă de 19%.

Abonamentele se pot efectua prin filialele Societății Comerciale „Rodipet” — S.A., oficiile poștale ale Companiei Naționale „Poșta Română” — S.A., precum și prin următorii difuzori:

- ◆ GEMINA PRESS — S.R.L. — București, str. Alexandru Vlahuță bl. M47, sc. C, et. 2, ap. 73, sectorul 3 (telefon: 6285843)
- ◆ AMCO PRESS — S.R.L. — București, bd Nicolae Grigorescu nr. 29A, ap. 66, sectorul 3 (telefon: 3403109)
- ◆ INTERPRESS SPORT — S.R.L. — București, Calea Victoriei nr. 133—135, parter (telefon: 6504545)
- ◆ ART ADVERTISING — S.R.L. — Râmnicu Vâlcea, Str. Primăverii nr. 8, bl. A5, sc. A, ap. 30 (telefon: 050/735475; 094/509099)
- ◆ CURIER PRESS — S.R.L. — Brașov, str. Traian Grozăvescu nr. 7 (telefon: 068/470474)
- ◆ SEMO ARAD — S.R.L. — Arad, str. Mihai Eminescu nr. 13 (telefon: 057/283311; 057/282514)
- ◆ CALLIOPE — S.R.L. — Ploiești, str. Candiano Popescu nr. 36 (telefon: 044/114801)
- ◆ MON OFFICE — S.R.L. — Alba Iulia, Piața Eroilor nr. 7A (telefon: 058/814228)
- ◆ M.T. PRESS — S.R.L. — București, str. Alexandru Vlahuță bl. M47, sc. C, et. 2, ap. 73, sectorul 3 (telefon: 3233856)
- ◆ VENTURA — S.R.L. — Râmnicu Vâlcea, Str. Tineretului nr. 10, bl. B5, sc. C, ap. 13 (telefon: 050/731777)
- ◆ ROESTA — S.R.L. — Curtea de Argeș, str. Valea Iașului bl. P10, sc. B, et. 3, ap. 18 (telefon/fax: 048/721143)

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2—4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București, cont nr. 2511.1—12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București și nr. 5069427282 Trezoreria sector 5, București.

Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78, E-mail: ramomrk@bx.logicnet.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro